

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens. Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

S. Petri Consecrati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13591

- XXII. WIDPOT O ob. 1193. vi. Id. Octobr.
 XXIII. PILGRINVS resignat an. 1195.
 XXIV. CONRADVS cessit antecessori seu potius vexatoris suo.
 XXV. SIMON ob. 1231.
 XXVI. Magr. BERTHOLDVS obiit 1242.
 XXVII. RICHERV S obiit 1259.
 XXVIII. ALBETVS ob. 1262.
 XXIX. CHVNO resignauit an. 1267.
 XXX. SIMON resignauit 1270.
 XXXI. DIETMARVS ob. 1288.
 XXXII. ENGELBERTVS.
 XXXIII. RVDBERTVS ob. 1314. vii. Id. Iul.
 XXXIV. CONRADVS ob. 1346.
 XXXV. OTHO ob. 1364.
 XXXVI. IOANNES Roffius ob. 1375.
 XXXVII. OTTO Kallenbergerus obiit 1414.
 XXXVIII. LEONHARDVS ob. 1416.
 XXXIX. VDALRICVS Blankenfelserus ob. 1420.
 XL. IOANNES Noczenhuserus ob. 1427.
 XLI. GEORGIVS Ballerius ob. 1435.
 XLII. ERHARDVS de Lamniz ob. eod. anno.
 XLIII. PETRVS Klugheimerus ob. 1456.
 XLIV. RVDOPERTVS Keutzelius ob. 1495.
 XLV. VIRGILIVS ob. 1502.
 XLVI. WOLFGANGVS de Roschingen ob. 1518.
 XLVII. SIMON exauctioraturan. 1522.
 XLVIII. IOANNES Staupicus ob. an. 1524.
 XLIX. CHILIANVS ob. 1535.
 L. GEORGIVS Oeller, XI, tantum diebus præfuit pleuritide è medio
 sublatuſ.
 LI. EGIDIUS.

S. PETRI CONSECRATI.

VVLGO Wigh S. Peter/ Scotorum extra muros Ratisbonen. & sancti Iacobii intra muros, Monasterium hoc dicitur tempore Caroli Magni inceptu, & in colle victoria extra muros positum, vbi corpora interfectorum sepulta, consecratum miraculosè per sanctum Petrum coelitus, iuxta Chronicum illius² Monasterij apocryphum, &c. Sed cum iste locus arctior & angustior esset, quam ut tot frates caperet, edificatum est in agro quodam plano & lato D. Alberti, Nobilis viri de Midersili in montanis qui residencebat in propriis possessionibus apud Phrandenhuse, Monasterium Scotorum in honorem D. Jacobi, sub Dominico primo eius loci Abate, tempore Erkanfridi Episcopi Ratisbonen. & Lotharij Imperatoris, circa annum 845. Ita habet Chronica Episcoporum Ratisponensium.

VERVM Auentinus libro 5. Annalium, fol. mihi 554: ex diplomatibus, quæ extant longè aliter, nempe D. Marianum cum sociis, sub Heinrico quarto Imperatore, ac Ottone Episcopo Ratisponam venisse, ab Hemma, Abbatissâ superioris Monasterij hospitio exceptum, postea à Willa Abbatissa, quæ Hemma succedit, Templum diui Petri extra urbem, quod Weichs vocant, consentiente

sentiente Ottone Episcopo, imperasse, Mathildam inferioris Monasterij zitum accereuisiam tribuisse; ibidem ope piorum domicilia construxisse, in diem vixisse docendo & interpretando sacras litteras, scribendo dictum, & magnam gloriam conquisiuisse, ob eamque rem ab Imperatore Heinrico quarto in tutelam receptos, & iunctunitati donatos esse, iuxta diploma, cuius datum Kalend. Febr. anno 1088. indictione 12. ordinationis Regis xxxvi. Imperij v. Factum in. Regina ciuitate. Idem Auent. in Annalibus suis, lib. 6. fol. 614. & sequenti ita scribit: Vbi scoti Ratisponæ propter multitudinem confluentium Scotorum, angustius habitare cœperunt, Fridericus Comes de Frontenhausen, Otto Comes Rietenburgen. Burggrauius Ratisponen. frater eius Heinricus cum uxore Bertha, quæ filia fuit Leopoldi, Austriaci Ducis, Luitgarda, uxor Friderici Comitis de Pogen, Aduocati Ratisponensis Ecclesiæ, quam alibi Adelhaidam vocat, Gundackerus & Wernherus de Laber grande Monasterium D. Iacobo & Gertrudæ, intra mœnia urbis, condunt, Comites de Laber & Rietenburg prædia apud Nariscos tribuunt, illorum ibi monumenta extant. Berchta ibidem sepulta, vineas in Austria donavit, Hartvricus Episcopus Ratisponen. Templum dedicauit, Anno 1120. primus Abbas fuit Mauritius, confirmatur per Calixtū Pontificem. Maximum, & Imperatorem Heinricum quintum; Mauritio successit Christianus. Fabulae igitur sunt, hoc Monasterium à Carolo Magno conditum esse, qui ante trecentos annos obierat, &c. Durauit autem sancti Petri Ecclesia extra urbem sub suo Priore. Super cuius electione & institutione aliquando lis fuit inter Abbatissam superioris Monasterij, & Abbatem sancti Iacobi, sopia & transacta per Conradum tertium, Ratisponensem Episcopum. Extat diploma de anno 1216. usque ad annum Domini 1552. Quo in bello Sociali, quod Principum vocant, per Philippum Comitem ab Eberstein, qui Cæsaris nomine præsidio militari Ratisponæ præierat, prædicta Ecclesia sancti Petri, quæ hostibus propugnaculi vice extra urbem esse poterat, cum omnib. suis ædificiis penitus deiecta & excisa est, constituto ibi publico cœmiterio, vulgariter *ein Gottesacker*.

DE fundatoribus Monasteriorum pro Scotis in Germania, præsertim Ratisponæ, vide eundem Auentinum, libro sexto, folio 631. De qua re etiam duo diplomata extant, HEINRICI quarti, & filii eius HEINRICI quinti, Imperatorum, huius tenoris:

IN NOMINE sancte & indiuidua TRINITATIS. Heinricus diuina fauente clementia tertius Romanorum Imperator Augustus, omnibus Christi fideli bus, tam futuris quam presentibus notificamus, ac manenti memoria committimus, qualiter tempore Ottonis, Ratisponensis ciuitatis Episcopi, quidam Scottigenæ pro cruciando corpore, saluandaque anima patria sua exulauerant, ac diu orationum loca visitantes, Ratisponam tandem venerant, qui dum licentia predicti Episcopi, assensuque Dominæ Abbatissæ VVillæ, quæ tum apud sanctam Mariam in Monasterio superiori præerat, Ecclesiam in VVihen sancti Petri vulgo dictam, ad idem superius Monasterium attulatam, Ministerio orationis prouidendam susciperent; mox officinas elaustri adiutorio bonorum ædificant, Monachorumque vitam inibi celebrant, & ab eleemosynis fidelium tantum ibi visitant, tandem pro Dei misericordia concessum est, eis aliquantulum justitiae & utilitatis ad eandem Ecclesiam pertinentiis: Deinde ad me Heinricum, Dei gratia tertium Romanorum Imperatorem veniunt, & Mundiburdum defensionis meæ expetunt. Ego vero petitionibus eorum facilem ac quiescens, in Mundiburdum defensionis eos suscepi, & talem libertatem a predicto

dicto Episcopo Ottone & Abbatissâ Hazoga, quæcum locum sanctæ Mariæ in superiori Monasterio regebat, eis acquisiuit, ut nulla persona maior vel minor in eos, aut in bona eorum qualiacunq; Dominationem habeant, præter me & successores meos, Reges vel Imperatores, sed securimaneant absque omni ciectione, vel perturbatione, orantes pro se & pro salute totius Ecclesiæ.

Locus tamen subiectus sit superiori Monasterio, cui attitulatus est potius ad defensionem, quam ad destructionem. Si quis autem huic testimonio libertatis cōtradixerit, seu eos Monachos peregrinos in aliquo molestauerit, 300. libras fisco nostro persoluere constituo. Et, ut hæc autoritas libertatis firma permaneat, hanc chartam inde conscribi, & sigilli mei impressione iussi signiri. Dat est Cal. Febr. an. Dominicæ incarnationis M. LXXXIX, indictione XII. anno vero ordinationis Domini Heinrici XXXVI. Imperij quidem anno V. Actum Ratisbonæ in Dei nomine feliciter, Amen. Hermannus Cancellarius recognoui.

SIGNVM Domini Heinrici tertij, Rom: Imperatoris Augusti, &c.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis Heinricus diuina fauente clementia quartus, Rom. Imp. Augustus. Nouerit oīum S. Dei Ecclesiæ fidelium, nostro: rumq; vniuersitas, præsentium scilicet aut futurorum, quod pro remedio anime patris nostri Heinrici tertij Imperatoris, rogatu Scotigenarum, nec non ob interuentum Principum nostrorū, Alberti Moguntinensis, Adelbaldi Magdaburgensis, Archiepiscoporum, & Episcoporum videlicet, Ottonis Babenbergensis, Vdalrici Conflatiensis. Comitū quoq; Herimanni de Saxonia, Gotfridi de Caloen, Herimanni Marchionis & aliorum nostrorum fidelium, in nostrum Mundiburdium suscepimus tutelāque Ecclesiam Ratisbonæ, quæ iacet ante portam Occidentalem, quæ Roselin (alias Ruselin) porta dicitur, quā Otto Rittenburgensis urbis Præfetus, Ratisbonæ, & alij quidam ex ciuib. eiusdem prænominatæ ciuitatis, videlicet Matho, Vdalricus, Luduinus, Adelhardus & fratres eius Anebast, Otto, Heinricus, Heselinus, & filius suus, Ruobertus, Balduinus, Eggehardus, Ludvinus, Wizeling, Lubelbertus, Diethmarus, Engilscalcus, emerunt ab Adelhaide, & filiis eius, Vdalrico & Adelbuino, & prædio illo, quod Monebach nominatur, doracimus, assensu quoque Hartvigi venerabilis Ratisbonensis Episcopi, Friderici Aduocati, Ottonis Comitis, Alberti Comitis, Heinrici Aduocati, Mathonis & aliorum Prælatorum eiusdem loci, donantes eam S. Mariae matris nostri Dñi, & sanctis Apostolis Dei, Petro & Iacobo, sicut mos est Sanctis tradi, sine omnium contradictione, quatenus in illorum honore Deo ad seruendum Ecclesiam ibidem construerent, quod & ita factum esse ab omnib. cernitur, eo siquidem tenore, ut eadem Ecclesia in perpetuum libera permaneat, nec ab aliqua persona magna, vel parua, ibidem Deo famulantes grauentur, nec quicquam seruitij, nisi soli Deo & Sanctis eius, alicui inde soluere cogantur. Si quis autem in hac libertatem infringere tentauerit, 12. libras auri compositurus Baño nostro subiacebit, medietatem cameræ nostræ, & medietatem supradiectæ Ecclesiæ. Quod ut verius credatur, & ab omnib. obseruetur, impressione nostri sigilli iussimus insigniri.

SIGNVM Domini Heinrici quarti, Romanorum Imperatoris inuictissimi.

ARNOLDVS vice Adalberti Archiepiscopi & Archicancellarij recognoui, Data 7. Kalend. Aprilis, indictione IV. an. Dominicæ incarnationis M.C.XI. an. ordinationis Dñi Heinrici Regis Romanorum XI. regni autem eius VI. Imperij vero primo. Actum est Goslariae in Christo feliciter Amen.

VIENNAE atque Norinbergæ Scotti exacti, templa indigenis tradita, an. 1413.
Auent, lib. 7, fol. 811.

ADDI-

ADDITIONES.

VId. D. Laurent. Hochvart de Episcopis Ratisbonen. in Ep. Ottone libr. 2.
cap. 19.

Exemplum Diplomatis Imp. M. Imp. Regis IV. à Dn. Hundio hic relatum;
extat quoque apud Fr. Andream in Chron. pag. 192. aliquomodo diuersum; quod
hic inserereluit.

In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Heinricus diuina fauente clementia,
tertius Romanorum Imperator Augustus, omnibus Christi fidelibus tam futuris
quam præsentibus notificamus, ac manenti memorie committimus, qualiter
tempore Ottonis, Ratisbonensis ciuitatis Episcopi, quidam Scotigenæ pro cruciando
corpore, saluandaque anima patria sua exularunt, ac diu orationum loca vi-
stantes, Ratisbonam tandem venerunt, qui dum licentia prædicti Episcopi, asten-
suque Dominae Abbatissæ Wille, quæ tunc apud sanctam Mariam in Monasterio
superiori præerat, Ecclesiam in Witzen S. Petri dictam, ad idem superius Monasteri-
um attulatam, Ministerio ordinis susciperent prouidendam; mox officinas
claustræ adiutorio bonorum hominum ædificant, monachicamque vitam inibi
celebrant, & ab eleemosynis fidelium tantum vivit. Tandem pro Dei misericordia
concessum est eis aliquantulum iustitiae & utilitatis ad eandem Eccle-
siam pertinentis. Deinde ad me Heinricum, Dei gratia Romanorum Imperatorem
tertium veniunt, & Mundiburdum defensionis meæ expetunt. Ego verò peti-
tionibus eorum acquiescens, in mundum defensionis eos suscepi, & talem liber-
tatem à prædicto Episcopo Ottone & Abbatissa Hazega, quæ tunc locum sanctæ
Marie in superiori Monasterio regebar, eis acquisui, ut nulla persona maior vel mi-
nor in eos, aut in bona eorum qualiacunq; Dominationem habeant, præter me
& successores meos, Reges vel Imperatores, sed secum maneant absque omni-
iectione, vel perturbatione, orantes pro se & pro salute totius Ecclesiæ.

Locus tamen subiectus sit superiori Monasterio, cui attulatus potius ad
defensionem, quam destructionem est. Datum Calen. Febr. ann. Dominicæ in-
carnationis M. LXXXVIII. indictione XII. anno vero ordinationis Dñi Heinrici
XXI. Imperij vero anno V. Actum Ratisbonæ;

Compositionem amicabilem per Conradum Episcopum, inter duos Con-
uentus nempe S. Iacobi & superioris Monasterij, super electione & institutione Pri-
oris S. Petri extra muros Ratisbon. vrbis &c. reperies supra sub Monast. Ober-
munster.

S. PETRI MATRONAE.

In vertice Matronæ montis, qui in superiori Bauaria D. Petro dicatus, Oeno-
continuatur, supra castrum Falckenstein, ac in illius ditione situm Monasteriū
Berchtoldus Com. ab Andechs & Diessen Monachis S. Benedicti ædem condi-
dit circa an. 1100. Auent. fol. 614. sed alib. fol. 692. ponit, quod Arnulphi Com.
filij, Poppo Berchtoldus primus, Otto Wolfratshusius, & Gebhardus, hoc Monas-
terium fundarint. Defecit hoc Monasterium postea, ac excisum est in eo bello,
quod Ruodolphus Dux Bauariæ, iussu Soceri sui Adolphi, Rom. Regis, contra
Menardi Ducis Carinthia & Com. Tyrolen. filios rebelles Imperij gessit, Mona-
chi in exilium acti; Conradus ab Hornstain eiusdem religionis, sacras reliquias
ac librum Misale peruerterem, quæ adhuc hodie monstrantur, secero abstulit
anno 1296. ac in sanctum montem Andex portauit, iuxta Auent. lib. 7. An-
nalium